

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

"JA DOCHTER, NEE DOCHTER"
TONEELSTUK IN DRIE BEDRIJVEN
VOOR
4 DAMES EN 4 HEREN
DOOR
CARL SLOTBOOM

ROLVERDELING:

Rudolf Venema	fabrikant	50/60
Liesbeth Venema	zijn vrouw	50/60
Maarten Venema	hun zoon	25/30
Peter de Jong	vriend van Rudolf	50/60
Anita van Kampen	de buitenechtelijke dochter	20/25
Marijke van Kampen	haar moeder	50/60
Josef Meijerboer / Albert Vreeswijk	zakenrelatie van Rudolf / acteur	45/65
Sjaan	interieurverzorgster	45/60

KORTE INHOUD:

Terwijl Liesbeth Venema denkt dat haar man een intensieve zakenbespreking voert, zet Rudolf in werkelijkheid de bloemetjes buiten. Als deze weer eens laat thuis gekomen is en Liesbeth op haar tenen door het huis loopt om hem de kans te geven uit te slapen, wordt er door een taxichauffeur een handtasje afgegeven dat de vorige avond in de taxi is blijven liggen, waarmee Rudolf naar huis gekomen is. Als ze dan niet veel later in zijn colbert een kassabon vindt van een diner dansant voor twee personen, eist Liesbeth opheldering.

Rudolf, die beseft dat hij zich lelijk in de nesten heeft gewerkt, zoekt wanhopig naar een oplossing voor het ontstane probleem. Hij denkt de oplossing gevonden te hebben door tegen zijn vrouw te zeggen dat hij vader is van een buitenechtelijke dochter, geboren uit een relatie die hij had lang voordat hij Liesbeth kende.

Anita, het meisje in kwestie, weet niet beter dan dat Rudolf vrijgezel is en samenwoont met zijn eveneens ongetrouwde zuster. Nietsvermoedend belt ze dan ook bij de Venema's aan en vraagt haar handtas terug.

Nadat Liesbeth en Anita er achter zijn gekomen dat Rudolf hen allebei heeft bedrogen, besluiten ze samen om hem een lesje te leren. Wanneer dan ook de moeder van Anita, Marijke van Kampen, ten tonele verschijnt en beweert de vroegere geliefde van Rudolf te zijn, wordt de zaak wel heel erg verwarrend.

RUDOLF VENEMA:

Een vrolijke onbezorgde man, die het leven weet te waarderen en alles van de zonnige kant ziet.

LIESBETH VENEMA:

Een vrouw met stijl, zowel in manieren als in kleding. Zelfs wanneer ze boos op haar echtgenoot is, blijft ze stijlvol. Haar opmerkingen hebben dan een sarcastische ondertoon.

MAARTEN VENEMA:

Sportieve jongeman.

PETER DE JONG:

Tegenpool van zijn vriend Rudolf. Serieus type.

ANITA VAN KAMPEN:

Leuke, charmante jonge vrouw.

MARIJKE VAN KAMPEN:

Aardige, charmante vrouw.

JOZEF MEIJERBOER/ALBERT VREESWIJK:

Een heer. Grijs aan de slapen en gestoken in maatkostuums van uitstekende kwaliteit en gekozen met gevoel voor smaak.

SJAAN:

Huishoudster die al heel lang in dienst is en zichzelf bepaalde privileges heeft aangemeten. Niet op haar mondje gevallen. Niet zo'n snel type.

NOTE:

Dit toneelstuk kan, gezien het dienstmeisje en het belkoord, heel goed in de jaren 20/30 van de vorige eeuw spelen.

Carl Slotboom
Abbekerkerk

www.carlslotboom.nl
toneelslotboom@quicknet.nl

Het toneelstuk is door de auteur herzien in december 2014.

EERSTE BEDRIJF:

(Als het doek opgaat is het toneel leeg. Over een van de stoelen hangt een colbertje. Na enkele ogenblikken komt Sjaan op die de meubels af begint te stoffen, terwijl ze luidkeels zingt)

LIESBETH (Komt op) Sjaan? (Sjaan hoort niets en zingt verder) Sjaan!... SJAAN!!!

SJAAN Had u geroepen mevrouw?

LIESBETH Ja Sjaan, ik had geroepen.

SJAAN Dat dacht ik al.

LIESBETH Zou je misschien iets zachter kunnen zingen, mijn man ligt nog op bed.

SJAAN Zachter zingen mevrouw? Nee, het spijt me, ik kan alleen maar hard zingen.

LIESBETH Goed, zing dan maar niet.

SJAAN U houdt niet van muziek?

LIESBETH Ik ben er gek op, maar mijn man heeft tot diep in de nacht met een zakenrelatie vergaderd en wil uitslapen.

SJAAN Goed, dan zing ik niet, mij best. (Er wordt gebeld, Sjaan gaat door met afstoffen)

LIESBETH Er wordt gebeld Sjaan.

SJAAN Dat heb ik gehoord mevrouw. (Er wordt voor de tweede keer gebeld)

LIESBETH Er wordt weer gebeld Sjaan.

SJAAN Ik heb het alweer gehoord mevrouw. (Afstoffen)

LIESBETH Zal ik de deur dan maar even opendoen?

SJAAN Natuurlijk niet, dat doe ik. (Sloft uiterst langzaam in de richting van de deur)

LIESBETH Niet te snel Sjaan, anders word je duizelig. (Sjaan af, komt even later terug. Houdt een handtasje achter haar rug verborgen)

Wie was dat Sjaan?

SJAAN Een taxichauffeur.

LIESBETH Heeft iemand een taxi besteld dan?

SJAAN Nee, mevrouw.

LIESBETH Maar wat wilde die man dan?

SJAAN Het was de chauffeur die uw man vannacht thuis gebracht heeft.

LIESBETH Ja? En?

SJAAN Niets.

LIESBETH Wat wilde hij dan

SJAAN Eh... nou ja eh... kijken of uw man goed thuis gekomen was.

LIESBETH Kijken of mijn ma...? Ach Sjaan, praat toch geen onzin! Taxichauffeurs gaan doorgaans de andere dag niet bij hun klanten navragen of ze goed thuis gekomen zijn. Wat heb je trouwens achter je rug?

SJAAN Ik eh... oh... niets.

LIESBETH Laat eens zien wat je voor me verborgen houdt.

SJAAN Zeker weten mevrouw?

LIESBETH Ja, zeker weten.

SJAAN Heel zeker?

LIESBETH SJAAN!!!

SJAAN Nou, op uw verantwoording dan. (Haalt een handtasje tevoorschijn)

LIESBETH En wat mag dat wel zijn?

SJAAN (Bekijkt het tasje aandachtig) Zo te zien is dit een handtasje.

LIESBETH Ja, dat zie ik ook wel!

SJAAN Waarom vraagt u dan?

LIESBETH Waarom deed je er zo geheimzinnig mee?

SJAAN Geheimzinnig? Wie? Ik?

LIESBETH Is dat jouw tasje?

SJAAN Nee mevrouw.
LIESBETH Maar hoe kom je dan aan dat tasje?
SJAAN Werd zo-even hier afgegeven.
LIESBETH Afgegeven? Werd dit tasje door die taxichauffeur hier afgegeven?
SJAAN Ja mevrouw.
LIESBETH Wat moeten wij met dit tasje? Het is niet van mij.
SJAAN Ook niet van mij.
LIESBETH **(Ongeduldig)** Van wie is dat ding dan?!
SJAAN Van uw man mevrouw, dat wil zeggen...
LIESBETH Sjaan, dit is een damestasje. Je wilt toch niet beweren dat mijn man...?

SJAAN Afwijkingen heeft? Nee, dat bedoel ik niet.
LIESBETH Wat zei die taxichauffeur dan toen hij je dit tasje gaf?
SJAAN Dat hij het jammer vond dat hij niet wist waar ze woonde, hij had het graag persoonlijk afgegeven.

LIESBETH Zou je misschien wat duidelijker kunnen zijn?
SJAAN Ja, geen probleem. **(Sjaan zwijgt)**
LIESBETH Ik luister.
SJAAN Dat dacht ik al, u was zo stil.
LIESBETH Vertel op, wat is er met dat tasje?
SJAAN Dit tasje is vannacht in de taxi blijven liggen.
LIESBETH In de taxi waarmee mijn man naar huis gebracht is?
SJAAN Ja mevrouw.
LIESBETH Volgens die taxichauffeur heeft mijn man dit handtasje dus in zijn taxi laten liggen.

SJAAN Dat niet direct.
LIESBETH Als mijn man het niet heeft laten liggen, is het door iemand anders vergeten en is hij hier dus aan het verkeerde adres.

SJAAN Niet helemaal.
LIESBETH Oh Sjaan... ik word af en toe zo moe van onze gesprekken.
SJAAN Ik ook mevrouw.
LIESBETH **(Vermoeid)** Heb je in dat tasje gekeken? Zit er misschien een agenda of iets anders in waaraan we kunnen zien van wie dit tasje is?

SJAAN Nee mevrouw, niet gekeken.
LIESBETH **(Zeer ongeduldig)** Kijk er dan in mens!
SJAAN Hoeft niet mevrouw.
LIESBETH Maar we moeten toch weten van wie dat tasje is?
SJAAN Het is van die jongedame.
LIESBETH Jongedame? Welke jongedame?
SJAAN Die in die taxi zat natuurlijk.
LIESBETH Ken jij die jongedame dan?
SJAAN Ik niet.
LIESBETH Wie kent haar dan wel?!
SJAAN Uw man mevrouw.
LIESBETH Mijn man?
SJAAN Ja mevrouw.
LIESBETH Wil je beweren dat mijn man de eigenaresse van dit tasje kent?
SJAAN Ja mevrouw.
LIESBETH Dit tasje dat dus in die taxi lag.
SJAAN Ja mevrouw.
LIESBETH Kom tot de kern van de zaak en zeg niet steeds ja mevrouw.
SJAAN Ja mevrouw.
LIESBETH In welke verhouding staat mijn man dan tot de eigenaresse van dit tasje?

SJAAN Ik zou niet durven beweren dat uw man en die jonge dame een verhouding hebben, maar ze zat wel bij hem in de taxi en vieze versa.

LIESBETH Vieze wat?
SJAAN Nou ja, omgekeerd dan. Zij zat bij hem en hij zat bij...

LIESBETH **(Ongeduldig)** Ja ja... hou maar op, ik snap wat je bedoelt.

SJAAN Mooi.

LIESBETH Mijn man zat dus samen met een jongedame in een taxi?

SJAAN En de chauffeur mevrouw... maar die zat voorin.

LIESBETH Toen mijn man vannacht met een taxi naar huis werd gebracht, was hij dus in gezelschap van een jongedame...

SJAAN En de chauffeur mevrouw, maar die zat zoals ik al zei...

LIESBETH Voorin ja! Ach Sjaan, hou toch op met die onzin. Oooohhh... zo'n bedrieger... zo'n schuinsmarcheerder! Nou, die zal ik, die kan wat beleven! Ik begrijp alleen nog niet waarom die chauffeur dat tasje op dit adres heeft afgegeven.

SJAAN Omdat de chauffeur die jongedame op de hoek van een straat heeft afgezet en dus niet precies weet waar ze woont.

LIESBETH Rudolf in gezelschap van een jongedame! **(Voor zichzelf)** Oh Rudolf, als jij straks wakker wordt, dan zul je toch een héle goede smoes moeten hebben!

SJAAN Kan ik doorgaan met afstoffen mevrouw?

LIESBETH Ja! **(Gaat af, komt terug)** Oh, en je mag er ook bij zingen... zo hard als je kunt! **(Af)**

SJAAN **(Verbaasd)** Nou moe, eerst niet, dan wel. Nou vooruit dan maar. **(Begint weer luid te zingen)**

RUDOLF **(Komt op in ochtendjas)** Wat is dat voor herrie? Is er brand?

SJAAN Nee meneer, dat was ik.

RUDOLF Heb je ergens pijn?

SJAAN Nee meneer, ik zong.

RUDOLF Oh... is dat zingen?

SJAAN Zal ik nog even doorgaan meneer?

RUDOLF Sjaan, je hebt een prachtige stem...

SJAAN Dank u meneer.

RUDOLF Je moet er alleen niet mee zingen. Is mijn vrouw niet aanwezig?

SJAAN Of uw vrouw aanwezig is meneer? Nou, dat kunt u wel zeggen! Uw vrouw is zelfs vólop aanwezig. **(Liesbeth komt op)** Het lijkt me het beste dat ik voorlopig maar even afwezig ben. **(Gaat af. Rudolf pakt de krant)**

LIESBETH Goedemorgen Rudolf, ben je al op?

RUDOLF Ja, zoals je ziet. Sjaan heeft me wakker gezongen.

LIESBETH Goed geslapen Rudolf?

RUDOLF Ik heb in jaren niet zo goed geslapen als vannacht. Heerlijk gewoon, alleen een beetje kort.

LIESBETH Is het laat geworden vannacht?

RUDOLF Twee uur.

LIESBETH Vier uur.

RUDOLF Wat zeg je?

LIESBETH Vier uur. Ik hoorde je thuiskomen.

RUDOLF Gek toch, ik dacht dat het twee uur was. Zo zie je maar hoe snel de tijd vliegt.

LIESBETH Een zware bespreking Rudolf? **(Er wordt gebeld)**

RUDOLF Loodzwaar Liesbeth, lood- en loodzwaar.

LIESBETH Hoe heet die zakenrelatie Rudolf?

RUDOLF Hoe die heet? Wil je dat persé weten?

LIESBETH Ja.

RUDOLF Hoe die heet eh...

SJAAN **(Komt op)** Mevrouw, hier is de eierboer, hoeveel eieren wilt u hebben?

LIESBETH Tien stuks Sjaan. **(Sjaan af)** Nou Rudolf, hoe heet die man...?

RUDOLF Die man? Eh... Meijerboer... Die man heet Meijerboer!

LIESBETH Rudolf, je liegt!

RUDOLF Liegen? Ik? Hoe kom je daar nu bij. Ik noem hem al jaren Meijerboer en over het algemeen luistert 'ie naar die naam.

LIESBETH Hoe ziet die eh... die Meijerboer er uit?

RUDOLF Hoe die eruit ziet? Nou eh... klein, dik en een kale kop.

LIESBETH Een kale kop.

RUDOLF Helemaal kaal, geen haartje. Bovendien is hij slecht ter been en kortademig.

LIESBETH De stakker.

RUDOLF Maar een uithoudingsvermogen zeg ik je, een uithoudingsvermogen! Stel je voor, we hadden onze bespreking afgerond, begint hij weer overnieuw! Telkens maar weer overnieuw. Hij wist niet van ophouden. Een energie Liesbeth, een energie zeg ik je! Op weg naar huis stelde hij voor om nog een nachtclub te bezoeken om ons succes te beklinken.

LIESBETH En je zegt net dat hij slecht ter been en kortademig is Rudolf.

RUDOLF Huh? Ja, overdag. Overdag Liesbeth, 's nachts is de man als een beest, een wervelwind. Onvoorstelbaar! Je kunt je niet voorst...

LIESBETH Die kleine dikke beestachtige wervelwind met die kale kop heeft vannacht iets in de taxi laten liggen Rudolf. Het werd zo-even door de chauffeur bezorgd. **(Laat het tasje zien)**

RUDOLF **(Voor zich)** Oh mijn hemel! **(Heeft zich hersteld)** Nee maar, kijk nou! Wie had dat nu gedacht? Nu ga ik toch al jaren met die Meijerboer om, maar dit had ik werkelijk niet achter hem gezocht. Zo zie je maar hoe je je in mensen kunt vergissen.

LIESBETH Ja, maar ik vergis mij niet!

RUDOLF Nee Liesbeth jij vergist je niet. Is er al koffie? Ik heb dorst gekregen van dat vele gepraat op de vroege ochtend.

LIESBETH Je zult me een verklaring moeten geven voor dit tasje Rudolf. Het tasje van **(met nadruk)** je zakenrelatie.

RUDOLF Sinds wanneer interesseer jij je voor de zaak?

LIESBETH Dat is toch wel het toppunt! Maar dit zeg ik je Rudolf, hier is het laatste woord nog niet over gesproken! **(Liesbeth af, neemt het tasje mee)**

RUDOLF **(Voor zich)** Daar was ik al bang voor. **(Loopt naar de telefoon en toetst een nummer)** Peter, met Rudolf. Peter je moet me uit de nesten helpen, het is foute boel hier in huis. **(Spreekpauze)** Ja, dat was geweldig... dat wil zeggen... tot vanochtend. Ze heeft kennelijk haar tasje in de taxi laten liggen en de chauffeur die ons gereden heeft was zo overijverig het op mijn adres terug te bezorgen. **(Spreekpauze)** Wat zeg je...? **(Spreekpauze)** Precies... Liesbeth. **(Spreekpauze)** Wat ik gezegd heb? Dat ik met Meijerboer een zakenbespreking heb gehad. **(Spreekpauze)** Geen idee... het was de eerste naam die me te binnen schoot. Liesbeth gaat dit uitspitten, daar kun je gif op innemen... je moet me helpen kerel. **((Spreekpauze. Geïrriteerd)** Ja zeg, hoor eens even, ben jij mijn vriend ja of nee?! Je kunt me nu niet in de steek laten! Je verzint maar iets, ik reken op je. Tot straks. **(Gaat af)**

SJAAN **(Komt op met de post. Kijkt om zich heen)** Zo, alles is weer rustig aan het front.

LIESBETH **(Komt op)** Is de post al geweest Sjaan?

SJAAN Ja mevrouw, alleen maar rekeningen en een kaart van ene Kees en nog iemand, maar die naam kon ik niet lezen. Ze zitten in Turkije en hebben prachtig weer.

LIESBETH Hoe vaak moet ik nog vragen om onze post niet te lezen Sjaan?!

SJAAN Dat hoeft u niet te vragen mevrouw, dat weet ik nu zo langzamerhand wel. **(Geeft de post aan Liesbeth)**

LIESBETH Rekeningen...

SJAAN Dat zei ik toch al.

LIESBETH Wat aardig, een kaart uit Turkije.

SJAAN **(Buigt zich over Liesbeth's schouder)** Wat staat daar nou mevrouw? Wat een onduidelijk handschrift.

LIESBETH **(Geïrriteerd)** Hier staat Lenie Sjaan. Kees en Lenie en ze zitten in Turkije.

SJAAN En ze hebben mooi weer. Het zou mij te warm zijn in Turkije. Kan ik verder nog iets voor u doen mevrouw?

LIESBETH Nee Sjaan, je kunt wel gaan.

SJAAN Hoe reageerde uw man op de handtas mevrouw?

LIESBETH Huh...? Oh eh... oh, dat vertel ik je nog wel eens.

SJAAN Niet dat ik nieuwsgierig ben hoor...

LIESBETH Mooi zo, dan is alles opgelost. Bedankt Sjaan.

SJAAN Waarvoor mevrouw?

LIESBETH Nergens voor, zo maar. Je kunt gaan Sjaan.

SJAAN Goed mevrouw. **(Sjaan af)**

LIESBETH **(Ziet het colbertje)** Dit hoort in de kledingkast. **(Pakt het colbertje en bekijkt het)** Zou eens een keer naar de stomerij moeten. **(Voelt in de zakken en haalt er een papiertje uit. Kijkt)** Wat is dit nu weer? Een kassabon voor... vreemd...

RUDOLF **(Komt op)** Tegen wie praat je Liesbeth?

LIESBETH **(Frommelt snel het briefje weg)** Ik? Oh eh... tegen mezelf, ik word oud denk ik.

RUDOLF Omdat je tegen jezelf praat? Maak je geen zorgen dat doe ik ook.

LIESBETH Jij bent oud Rudolf.

RUDOLF Dank je. Waar is Maarten?

LIESBETH Tennissen. Als je het mij vraagt is 'ie verliefd.

RUDOLF Verliefd?

LIESBETH Ja, dat gevoel dat je ooit voor mij had, weet je nog wel?

RUDOLF Vaag, het is al zolang geleden. Maar waarom denk je dat Maarten verliefd is?

LIESBETH Dat voelt een moeder.

RUDOLF Interessant.

LIESBETH En bijzonder handig. Bovendien voel ik nog veel meer.

RUDOLF Zo, zo...

LIESBETH Maar ik zeg je dit Rudolf Venema, als mijn gevoelens kloppen dan ben jij nog niet jarig!

RUDOLF Ik zou zeggen.... ga niet te veel op je gevoelens af.

LIESBETH Ik zeg alleen... hotel de Kroon.

RUDOLF **(Begrijpt het niet)** Oh.

LIESBETH **(Met heel veel nadruk)** Hotel de Kroon Rudolf.

RUDOLF Ik heb je verstaan Liesbeth, alleen begrijp ik niet wat je bedoelt.

LIESBETH Zo, begrijp jij dat niet?!

RUDOLF Misschien als je iets duidelijker zou zijn.

LIESBETH Dat wil ik wel. **(Geeft het briefje)** Alsjeblieft. Duidelijk genoeg?!

RUDOLF **(Kijkt op de bon. Voor zichzelf)** Mijn hemel! **(Normale toon)** Liesbeth, wat heeft dit te betekenen?

LIESBETH Dat vraag ik mij ook af. Een kassabon voor een diner dansant.

RUDOLF **(Doet heel verbaasd)** Nee maar, je hebt gelijk. Hoe is het mogelijk!

LIESBETH Dat zou ik ook wel eens willen weten. Ik kan mij niet heugen wanneer wij voor het laatst uit eten waren, om van dansen nog maar te zwijgen.

RUDOLF Dan ben je er met iemand anders geweest. Denk eens goed na, het schiet je wel weer te binnen. Ik wist trouwens helemaal niet dat jij dol op dansen was.

LIESBETH **(Op zeer luide toon)** Rudolf Venema!

RUDOLF Niet schreeuwen op de vroege ochtend, daar kan ik niet tegen.

LIESBETH Ik zal je eens vertellen waar ik niet tegen kan.

RUDOLF Ben reuze benieuwd.

LIESBETH Ik kan niet tegen de smoesjes die jij altijd verzint. Zakelijke besprekingen, laat me niet lachen.

RUDOLF Die zijn ook niet om te lachen, die zijn vreselijk saai.

LIESBETH Een handtasje dat achter blijft in de taxi waarmee jij naar huis wordt gebracht...

RUDOLF Dan moet je bij Meijerboer zijn.

LIESBETH Kassabonnen van etentjes en danspartijen.

RUDOLF Niet meteen overdrijven, het is maar één bonnetje. Bovendien is hij veel te hoog.

LIESBETH Met wie ben je daar geweest?

RUDOLF Huh...? Meijerboer.

LIESBETH Wil je mij wijsmaken dat je naar een diner dansant bent geweest met een kale, kortademige man die bovendien slecht ter been is?!

RUDOLF Nee. **(Beiden zwijgen even)**

LIESBETH Rudolf Venema, ik wacht op je antwoord.

RUDOLF Dat bonnetje is niet van mij.

LIESBETH **(Sarcastisch)** Het is niet waar...

RUDOLF Het is van Meijerboer. Meijerboer is na de zakenbespreking op kosten van de zaak gaan dineren.

LIESBETH En dansen!

RUDOLF Ik kan Meijerboer niet verbieden zich te ontspannen.

LIESBETH Meijerboer! Meijerboer! Man, die Meijerboer bestaat niet eens. Het is ook één van je verzinsels.

RUDOLF Ik spreek altijd de waarheid.

LIESBETH Dat zullen we dan meteen even controleren. **(Loopt naar de telefoon, kijkt op de kassabon en toetst een nummer)** Met hotel de Kroon? **(Spreekpauze)** U spreekt met mevrouw Venema. Ik heb een kassabon voor een diner dansant voor twee personen. **(Spreekpauze)** Ja, Venema. **(Spreekpauze)** Wat zegt u? U kunt het zich nog goed herinneren? Mooi, dan kunt u zich ongetwijfeld herinneren dat meneer Venema een kleine, kaalhoofdige man was die bovendien slecht liep. **(Spreekpauze)** Integendeel zegt u? Een goed uitziende heer van middelbare lengte met... **(Haarkleur van Rudolf noemen en eventuele andere kenmerken)** Ik dank u, ik weet voldoende. **(Verbreekt verbinding)**

RUDOLF Ik ook.

LIESBETH **(Schijnheilig)** De Meijerboer die in hotel de Kroon is geweest, is helemaal niet klein en een kale kop heeft 'ie ook niet. Hij lijkt verdacht veel op jou.

RUDOLF Ondank is 's werelds loon. Bied je zo'n Meijerboer een diner aan op kosten van het bedrijf en wat doet die kale neet, hij stuurt een ander! Dat zal ik hem inpeperen!

LIESBETH Wacht daar dan nog maar even mee. Eerst hebben wij nog een appeltje te schillen. Hier praten wij nog over. **(Liesbeth af)**

RUDOLF Volgens mij is het foute boel.

SJAAN **(Komt op)** Meneer de Jong wacht in de hal.

RUDOLF Hoe vaak moet ik je nog zeggen dat meneer de Jong niet aangekondigd hoeft te worden en zeker niet in de hal hoeft te wachten Sjaan?

SJAAN Dat hoeft u niet vaker te zeggen, dat weet ik zo langzamerhand wel. **(Sjaan af)**

PETER **(Komt op)** Waarom wil dat mens toch altijd dat ik eerst in die hal wacht?

RUDOLF Geen idee.

PETER Hoe is de sfeer?

RUDOLF Liesbeth is in alle staten.

PETER Vanwege dat handtasje? Hoe kun je ook zo stom zijn Rudolf?

RUDOLF Niet ik, zij!

PETER Hoe heet ze eigenlijk?

RUDOLF Anita. Ik heb Liesbeth wijs gemaakt dat het tasje dat die taxichauffeur hier heeft afgegeven van Meijerboer is.

PETER Die helemaal niet bestaat.

RUDOLF En alsof dat allemaal niet genoeg was, vond Liesbeth ook nog een kassabon voor een diner dansant in hotel de Kroon.

PETER Met Anita.

RUDOLF Ik heb tegen Liesbeth gezegd dat het op een vergissing berust en dat Meijerboer op kosten van de zaak daar geweest is.

PETER En gelooft ze dat?
RUDOLF Natuurlijk niet, je kent Liesbeth. Peter dit gaat helemaal fout, je moet me helpen.

PETER Maak je geen zorgen.
RUDOLF Geen zorgen maken? Die is goed, jij bent niet met Liesbeth getrouwd.
PETER Ik heb Meijerboer voor je.
RUDOLF Jij hebt wat???

PETER Een oude vriend van mijn vader, een toneelspeler op z'n retour. Hij is bereid, voor een kleine vergoeding uiteraard, de rol van Meijerboer te spelen en zijn handtasje af te komen halen. Ik heb hem volledig ingelicht, hij weet overal van.

RUDOLF Dat is geweldig. Wanneer komt hij?
PETER Aan het eind van de middag. Zo, nu moet ik er snel vandoor. Veel sterkte. **(Peter af)**

RUDOLF Aan het eind van de middag, dat duurt nog even.
MAARTEN **(Komt op, gekleed in tennistenue)** Goedemorgen vader.
RUDOLF Goedemorgen zoon, fijn getennist?
MAARTEN Heerlijk. Is moeder er niet?
RUDOLF Nou en of! Met wie heb je getennist?
MAARTEN Met het mooiste meisje van de hele wereld. Vader, ik ben verliefd!
RUDOLF Jij ook al... ik bedoel... oja?
MAARTEN Ze is sinds enkele weken lid van de tennisclub...
RUDOLF En je hebt haar nu al ingepakt.
MAARTEN Ik geloof dat het wederzijds is.
RUDOLF Geloven doe je in de kerk jongen. In de liefde moet je zekerheid hebben.

MAARTEN Ik weet het nog niet.
RUDOLF Zorg dat je daar dan snel achter komt, want niets is zo vervelend als onzekerheid wanneer het de liefde betreft.

MAARTEN Ik houd je op de hoogte. Zo en nu ga ik me snel douchen en omkleden. Wil je tegen moeder zeggen dat ze niet op me hoeft te rekenen met het avondeten. Ik heb een afspraak in de stad.

RUDOLF Met eh...? **(Maakt tennisbeweging)**
MAARTEN Exact, met eh... **(Maakt dezelfde beweging)** We gaan naar een diner dansant.

RUDOLF Toe maar.
MAARTEN In hotel de Kroon.
RUDOLF Ken ik niet.
MAARTEN Opschieten nu, ik heb eerst nog een afspraak met Hans. **(Maarten af)**

RUDOLF Mijn zoon is verliefd... geluksvogel. **(Rudolf af)**
LIESBETH **(Komt op)** Rudolf!
SJAAN **(Komt op)** Mevrouw, hier is een zekere meneer eh... een zekere meneer eh... Ik ben z'n naam vergeten mevrouw. Hij is er in ieder geval wel.

LIESBETH Laat die meneer binnen Sjaan.
SJAAN Goed mevrouw. **(Sjaan af. Komt even later terug met Meijerboer. Sjaan weer af)**

MEIJERBOER Goedemiddag. Ik kom voor meneer Venema, mijn naam is Meijerboer.

LIESBETH U zegt???

MEIJERBOER Meijerboer, Jozef Meijerboer.
LIESBETH De heer Meijerboer???

MEIJERBOER Exact mevrouw.
LIESBETH **(Bekijkt hem van top tot teen)** Nee maar!
MEIJERBOER Waarom kijkt u mij zo aan mevrouw?
LIESBETH Mijn man heeft me u heel anders beschreven.
MEIJERBOER Het spijt me mevrouw, ik heb er toch altijd zo uitgezien.
LIESBETH Weet u dat eh... weet u dat zeker?
MEIJERBOER Heel zeker mevrouw.

LIESBETH Zo, zo... kijk aan. Mijn man zal verrast zijn dat u er bent meneer Meijerboer. Een ogenblikje graag. **(Loopt naar de deur. Mierzoet)** Ach Rudolf, zou je even willen komen. **(Rudolf komt op, is aangekleed. Hij maakt bij het zien van Meijerboer een kort knikje. Liesbeth doet gemaakt, heel enthousiast)** Kijk eens Rudolf wie hier is. Is dat een verrassing, ja of nee?

RUDOLF **(Heeft geen idee wie de man is, maar neemt het toontje van zijn vrouw over)** Huh...? Nee máár, hoe is het mogelijk!!!

LIESBETH Meneer Meijerboer wil je spreken Rudolf.

RUDOLF Wie? Meijerb...?! Mijn hemel, nu al?

LIESBETH Ik dacht dat meneer Meijerboer klein, dik, kaalhoofdig en bovendien slecht ter been was?!

RUDOLF Huh? Ja eh...vroeger. Ik bedoel... dit is de zoon... ik bedoel... dit is de zoon van de ouwe Meijerboer. **(Geeft Meijerboer een hand)** Ja, wat een verrassing, hoe is het met uw vader?

MEIJERBOER Uitstekend, die is dood.

RUDOLF Hè gat, nee toch???

MEIJERBOER Twintig jaar geleden overleden.

LIESBETH Rudolf, wij spreken elkaar nog.

RUDOLF **(Tegen Liesbeth die afloopt)** Maar niet voor Kerstmis als het enigszins mogelijk is, ik heb een drukke agenda. **(Tegen Meijerboer)** U ziet dat ik in de problemen zit en sta te stuntelen en u doet niets om me eruit te helpen. Wat komt u doen?

MEIJERBOER U had mij besteld.

RUDOLF Nee, ik had een kleine, dikke met een kale kop besteld!

MEIJERBOER Daar is mij niets over verteld. Ik moest hier een tas afhalen.

RUDOLF U zou pas aan het eind van de middag komen.

MEIJERBOER Ik was toevallig in de buurt.

RUDOLF U bent op de hoogte met de gang van zaken?

MEIJERBOER Ik zou graag eerst even met u afrekenen.

RUDOLF Wat krijgt u voor dit optreden?

MEIJERBOER Honderd euro.

RUDOLF Honderd euro?! U bent niet op uw retour, ze kunnen u gewoon niet meer betalen! **(Geeft hem het geld)**

MEIJERBOER Ik ben een zakenrelatie en heb gisteravond een bespreking met u gehad. Aansluitend zijn we met een taxi naar huis gereden. In de taxi heb ik mijn tas laten liggen.

RUDOLF Nou ja, u bent in ieder geval tekstvast.

MEIJERBOER Waar is die tas nu?

RUDOLF Die heeft mijn vrouw. Een ogenblik. **(Loopt naar de deur)** Ach Liesbeth, meneer Meijerboer wil zijn tasje terug, wil je dat even geven? **(Tegen Meijerboer)** Tasje aanpakken, handje geven en weg wezen.

LIESBETH **(Komt op met handtas)** Hier is uw tasje meneer Meijerboer.

MEIJERBOER **(Bekijkt het tasje)** Is dit het goede tasje?

RUDOLF Natuurlijk, je herkent je eigen tasje toch wel?!

LIESBETH Is dit tasje niet van u?

RUDOLF **(Snel)** Natuurlijk is dit het tasje van meneer Meijerboer. Meijerboer, Meijerboer, dat had ik niet achter je gezocht kerel.

MEIJERBOER Wat bedoelt u?

RUDOLF **(Voor zichzelf)** Mijn hemel, wat een miserabel acteur!

LIESBETH Danst u meneer Meijerboer?

RUDOLF **(Snel)** Meneer Meijerboer komt alleen zijn tasje halen Liesbeth.

MEIJERBOER Dansen? Nee mevrouw, geen pas.

LIESBETH Toch schijnt u een graag geziene gast op de dansvloer van hotel de Kroon te zijn, heb ik mij laten vertellen.

MEIJERBOER Dat moet een vergissing zijn mevrouw. Ik dans niet en in hotel de Kroon heb ik nog nooit een voet over de drempel gezet.

RUDOLF Ik zei je toch dat hij een ander gestuurd had.

LIESBETH Ach ja, dat is waar ook. **(Geeft Meijerboer een hand)** Tot ziens meneer Meijerboer. Het was een hele openbaring met u kennis te mogen maken. **(Tegen Rudolf)** Wij spreken elkaar nog. **(Liesbeth af)**

RUDOLF Dat was alles. **(Geeft hem een hand)** Tot ziens.

MEIJERBOER Mocht u ooit nog eens verlegen zitten, ik houd mij graag aanbevolen.

RUDOLF Ik zal beslist aan u denken. **(Trekt aan een koord)** Sjaan zal u uitlaten.

SJAAN **(Komt op. Wijst op het koord)** U had aan dat ding getrokken meneer?

RUDOLF Ja Sjaan, ik had gebeld. Zou jij meneer uit willen laten. Nogmaals, tot ziens. **(Rudolf af)**

SJAAN **(Bekijkt Meijerboer van top tot teen)** Ken ik u niet ergens van?

MEIJERBOER Dat is heel goed mogelijk mevrouw.

SJAAN Ja, nu zie ik het. U bent Albert Vreeswijk, de toneelspeler.

MEIJERBOER U heeft mij zien spelen?

SJAAN Vier weken geleden.

MEIJERBOER **(Neemt een pose aan)** Mag ik eh... mag ik vragen hoe u mij vond?

SJAAN Dat mag u. **(Zwijgt)**

MEIJERBOER **(Gespannen)** En?

SJAAN Wilt u dat werkelijk weten?

MEIJERBOER Het oordeel van zijn publiek is zeer waardevol voor een acteur mevrouw.

SJAAN Miserabel!

MEIJERBOER Pardon?!

SJAAN Tijdens uw optreden dacht ik nog bij mezelf: dat kan ik ook en dan honderd keer beter.

MEIJERBOER **(Opeens afstandelijk)** Oh... juist ja...

SJAAN Gelukkig was u de meeste tijd onverstaanbaar.

MEIJERBOER Men heeft bloemen naar mij geworpen mevrouw.

SJAAN Dat klopt... witte aronskelken.

MEIJERBOER Ik ben een gevierd acteur mevrouw, ik heb nog met Rutger Hauwer in één voorstelling gestaan.

SJAAN Ik heb met Trijntje Oosterhuis in één rij achter de kassa gestaan, maar daarom kan ik nog niet zingen.

MEIJERBOER U heeft geen gevoel voor cultuur.

SJAAN Kent u de familie?

MEIJERBOER Vandaag voor het eerst gezien.

SJAAN Ze hebben u zeker nog nooit zien spelen.

MEIJERBOER Ik heb geen idee, waarom denkt u dat?

SJAAN Omdat ze u anders niet hadden ontvangen.

MEIJERBOER U bent beledigend mevrouw. Ik heb hier niets meer te zoeken. Tot ziens! **(Meijerboer af)**

SJAAN Mijn geld kreeg ik niet terug destijds, mijn gram heb ik in ieder geval kunnen halen.

LIESBETH **(Komt op)** Heb jij mijn man gezien Sjaan?

SJAAN Nee mevrouw.

LIESBETH Is meneer Meijerboer weer weg?

SJAAN Ken ik niet.

LIESBETH Die meneer die hier zo-even was Sjaan.

SJAAN Hoe zei u dat hij heette?

LIESBETH Meijerboer. Het is een zakenrelatie van mijn man.

SJAAN Weet u dat zeker mevrouw?

LIESBETH Dat beweert mijn man in ieder geval. Ik heb zo mijn twijfels.

SJAAN Dan heeft u niet helemaal ongelijk mevrouw.

LIESBETH Wat bedoel je Sjaan?

SJAAN De enige mannen die ik heb binnengelaten vandaag waren meneer de Jong en Albert Vreeswijk.

LIESBETH Albert wie?

SJAAN Albert Vreeswijk, de toneelspeler mevrouw.

LIESBETH Nou even niet alles tegelijk Sjaan. Wie was die heer die een aantal minuten geleden hier in de kamer was?
SJAAN Dat heb ik u zojuist verteld mevrouw.
LIESBETH Albert Vreeswijk, een toneelspeler.
SJAAN Precies.
LIESBETH Weet je dat zeker Sjaan?
SJAAN Heel zeker mevrouw, ik heb zelfs nog een programmaboekje waar een foto van hem in staat.
LIESBETH Zou ik dat eens kunnen zien?
SJAAN Ik zal het even pakken, een ogenblik. **(Sjaan af)**
LIESBETH De zaak wordt steeds interessanter. **(Liesbeth ijsbeert door de kamer)**
SJAAN **(Komt op)** Hier heb ik het mevrouw. **(Geeft een boekje aan Liesbeth)** Kijk, dat is 'ie, Albert Vreeswijk.
LIESBETH Meijerboer!
SJAAN Nee mevrouw, Vreeswijk.
LIESBETH Ooohhh... de schuinsmarcheerder, de seksmaniak!
SJAAN Albert Vreeswijk mevrouw?
LIESBETH Hier gaan wij eens ernstig over praten mannetje!
SJAAN Hij is al weg mevrouw.
LIESBETH Mag ik dat boekje van je lenen Sjaan?
SJAAN U mag het houden mevrouw. Kan ik verder nog iets voor u doen?
LIESBETH Nee Sjaan, je hebt me ontzettend geholpen.
SJAAN Mooi. **(Sjaan af)**
LIESBETH Zo, zo, een toneelspeler. Ik denk dat ik het begin te begrijpen. Maar hier trap ik niet in Rudolf Venema.
RUDOLF **(Komt op)** Zo, alles weer in kannen en kruiken.
LIESBETH Daar moeten we het nog maar eens over hebben.
RUDOLF Dat begrijp ik niet. Meijerboer heeft zijn tasje opgehaald, een bewijs dat ik gisteravond met hem in één taxi heb gezeten.
LIESBETH Rudolf, je liegt!
RUDOLF Begin je nu weer Liesbeth?
LIESBETH Ja, en er komt nog veel meer.
RUDOLF Daar zit ik anders helemaal niet op te wachten.
LIESBETH Dat kan ik me voorstellen, maar je luistert toch maar even naar me. **(Laat hem de foto in het programmaboekje zien)** Herken je deze man?
RUDOLF **(Schrikt maar herstelt zich onmiddellijk)** Nee, nooit gezien.
LIESBETH Je kent je zakenrelaties toch wel Rudolf?
RUDOLF Dat is geen relatie van mij Liesbeth.
LIESBETH Kijk nog eens goed.
RUDOLF Niet nodig, heb ik de eerste keer al gedaan.
LIESBETH Vind je niet dat de man op deze foto verdacht veel lijkt op meneer Meijerboer?
RUDOLF **(Kijkt nog een keer, heel snel)** Nu je het zegt.
LIESBETH Dit is Albert Vreeswijk, een toneelspeler.
RUDOLF Nou dan zijn we eruit nietwaar?
LIESBETH Albert Vreeswijk en meneer Meijerboer zijn één en dezelfde persoon Rudolf.
RUDOLF Een Siamese tweeling, hoe is het mogelijk?!
LIESBETH Dat wil ik je wel vertellen. Meneer Meijerboer bestaat namelijk helemaal niet. Albert Vreeswijk heeft in jouw opdracht hier een toneelstukje op staan te voeren om mij te doen geloven dat jullie gisteravond in één taxi hebben gezeten en dat hij in die taxi zijn handtasje had laten liggen.
RUDOLF Wat een toestand hè?
LIESBETH Nu ik dus zekerheid heb dat die Meijerboer niet bestaat, zou ik de volgende vragen graag beantwoord zien, wie was die jongedame die met jou in die taxi heeft gezeten en wie was de jongedame met wie jij in hotel de Kroon gedineerd en gedanst hebt ?!

RUDOLF
LIESBETH Dat zoeken we op.
Doe daar dan niet te lang over, mijn geduld heeft zijn grens bereikt!
(Liesbeth af)

RUDOLF Dit wordt een moeilijke opgave. Daar heb ik me werkelijk in een moeilijke positie gemanoeuvreerd. Hoe kom ik hier uit? **(IJsbeert door de kamer. Blijft staan en denkt na)** Hé... dat is het! Het ei van eh... verrek, hoe heet die kerel ook alweer? Nou ja, doet ook niet ter zake. Ja, dat is het en het geeft mij de nodige speelruimte!
(Loopt naar de deur) Liesbeth?

LIESBETH **(Komt op)** Je wilde me spreken Rudolf?
RUDOLF Ga zitten Liesbeth, ik heb je iets te zeggen.
LIESBETH Dat zal tijd worden en ik waarschuw je, geen smoesjes!
RUDOLF Ik zou niet durven.
LIESBETH Wat jij al niet durft.
RUDOLF Ja, ik ben een echte durfal.
LIESBETH Zeg wat je te zeggen hebt, ik luister.
RUDOLF Je wilt weten wie er gisteravond bij mij in de taxi heeft gezeten.
LIESBETH Dat is niet het enige.
RUDOLF Je wilt ook weten met wie ik in hotel de Kroon ben geweest.
LIESBETH Wat ik wil weten, weet ik zelf ook wel, dat hoef je niet allemaal op te sommen. Kom ter zake Rudolf.

RUDOLF Anita.
LIESBETH Wat?
RUDOLF Het antwoord op je vragen is... Anita.
LIESBETH Wie is in hemelsnaam Anita?
RUDOLF Ik zal het je zeggen als je belooft niet te zullen schrikken.
LIESBETH Het schrikken heb ik na al die jaren met jou wel afgeleerd.
RUDOLF Anita is mijn dochter.
LIESBETH Je...???

RUDOLF Mijn dochter, inderdaad.
LIESBETH Ga verder, ik ben zeer benieuwd naar de rest.
RUDOLF Lang voordat ik jou kende had ik verkering. Uit deze relatie is destijds een dochter geboren.

LIESBETH **(Stom verbaasd)** Anita...
RUDOLF Ik had het je niet willen zeggen Liesbeth, je weet dat ik van je hou.
LIESBETH Het handtasje...
RUDOLF Is van Anita.
LIESBETH En het diner dansant in hotel de Kroon, daar ben je geweest met...
RUDOLF Met Anita... **(Theatraal)** mijn geliefde dochter.
LIESBETH Maar hoelang weet jij al van het bestaan van deze dochter?
RUDOLF Huh...? Eh... nog niet zo heel erg lang. Ik had het je niet willen zeggen Liesbeth.

LIESBETH Dat had je al gezegd en ik vraag me af waarom je het dan toch hebt gedaan.

RUDOLF Liesbeth! Jij wilde met alle geweld het naadje van de kous weten.
LIESBETH Je begrijpt toch wel dat ik achterdochtig was?
RUDOLF Natuurlijk begrijp ik dat en ik neem het je ook helemaal niet kwalijk. Ik ben blij dat ik het eindelijk gezegd heb. Er is een hele zware last van mijn schouders gevallen Liesbeth.

LIESBETH Dat kan ik me voorstellen. Hoe gaat het nu allemaal verder?
RUDOLF Hoe bedoel je?
LIESBETH Je zult haar in de toekomst regelmatig ontmoeten neem ik aan.
RUDOLF Och...
LIESBETH Je hoeft dat nu niet meer stiekem te doen. Bovendien komen slippertjes in de beste familie voor.

RUDOLF Het was geen slippertje.
LIESBETH Je hebt gelijk, het was voor mijn tijd. Het lijkt me het beste dat je ze de eerste beste keer dat jullie elkaar weer zien, hier mee naar toe neemt Rudolf.

RUDOLF Huh...? Oh eh...

LIESBETH Ik ben niet zo ouderwets als jij altijd wel gedacht mocht hebben. Ik wil kennis met haar maken.
RUDOLF Dat eh... dat gaat helaas niet Liesbeth.
LIESBETH Ik zou niet weten waarom niet.
RUDOLF Ze wil je niet ontmoeten.
LIESBETH Waarom niet?
RUDOLF Ze woont samen met haar moeder, een vreselijk mens.
LIESBETH Niet vreselijk genoeg om een kind bij te verwekken.
RUDOLF Toen was ze nog niet zo erg.
LIESBETH Maar ga verder. Vertel me waarom Anita mij niet wil ontmoeten.
RUDOLF Ze heeft een hekel aan je.
LIESBETH Ze kent me niet eens.
RUDOLF Ze is vreselijk kwaad dat ik destijds niet met haar moeder ben getrouwd.
LIESBETH Ze is dus kwaad op jou.
RUDOLF Nou, dat is te zeggen... ze is niet kwaad op mij, ze is kwaad op jou.
LIESBETH Omdat ik met jou getrouwd ben? Maar Rudolf, dat is toch belachelijk?!
RUDOLF Dat probeer ik haar al heel lang aan het verstand te brengen. Vandaag of morgen lukt het me wel. Als het zover is stel ik ze aan je voor. Tot die tijd zou ik je met klem willen verzoeken niets in het werk te stellen om met haar in contact te treden.
LIESBETH Als dat je wens is?
RUDOLF Ik ben het contact tussen ons net een beetje aan het opbouwen. Ik moet haar vertrouwen nog winnen. Elke verandering zou het contact kunnen verslechteren.
LIESBETH Ik begrijp het Rudolf.
RUDOLF Zo, nu weet je alles.
LIESBETH Het spijt me vreselijk dat ik zo achterdochtig was, hoe kan ik het goedmaken?
RUDOLF Door er niet meer over te praten. Had ik je trouwens al verteld dat Maarten vanavond niet thuis eet? Hij heeft een afspraak in de stad.
LIESBETH Met wie?
RUDOLF Volgens hem met het mooiste meisje van de hele wereld.
LIESBETH Zie je wel, hij is verliefd.
RUDOLF Hij kan het zich permitteren, hij is vrijgezel. En dan nog iets, zou je voorlopig niets tegen hem willen vertellen? Ik doe dat te zijner tijd liever zelf.
LIESBETH Natuurlijk Rudolf, ik zeg niets.
RUDOLF Zo, ik moet even iets ophalen op de zaak, ik ben zo terug. **(Rudolf af)**
LIESBETH Nou ben ik al meer dan twintig jaar met die man getrouwd en nu blijkt toch nog dat ik hem na al die jaren verkeerd beoordeel.
SJAAN **(Komt op)** Meneer schijnt in een goede stemming te zijn, hij ging zingend de deur uit.
LIESBETH Er is een zware last van zijn schouders gevallen Sjaan.
SJAAN Hoe bedoelt u mevrouw ?
LIESBETH Het heeft te maken met dat handtasje.
SJAAN Niet dat ik nieuwsgierig ben hoor... maar van wie was dat tasje?
LIESBETH Van een jongedame.
SJAAN Die ken ik niet mevrouw, wie is dat?
LIESBETH Dat kan ik je nog niet vertellen, dat doet mijn man wel.
SJAAN God, wat geheimzinnig allemaal. **(Er wordt gebeld)**
LIESBETH Er wordt gebeld Sjaan.
SJAAN Ik heb het gehoord mevrouw. Wanneer denkt u dat meneer mij vertelt wie die jongedame is?
LIESBETH Als het zover is dan hoor je het vanzelf wel.
SJAAN Dat is een logica waar ik zelf ook wel opgekomen was.
LIESBETH Zou je de deur open willen doen Sjaan?

SJAAN

Ja, dat wil ik wel. **(Sjaan af, komt even later terug)** Mevrouw hier is een jongedame voor u, een zekere Anita.

LIESBETH

Ani..??? O, mijn hemel...! Laat haar snel binnen Sjaan.

SJAAN

Ja mevrouw. **(Sjaan af. Liesbeth schikt nerveus haar kapsel en strijkt haar rok glad. Anita komt op)**

ANITA

Goedemiddag, mijn naam is Anita.

LIESBETH

Ik ben met alles op de hoogte. **(Theatraal)** Kom in mijn armen kind. **(Omarmt een verbaasde Anita)**

D O E K

